

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Vřídelní kolonáda - Karlovy Vary
Autor: Bc. Andrea Šetinová
Akademický rok 2018/2019 – zimní semestr

Na počátku všeho bylo vřídlo...v ohbí řeky Teplé u vřídla se zrodili Karlovy Vary. Dnes už dávno nejsou jen malebnými lázněmi v údolí Teplé. Jsou posilujícím regionálním centrem tvořeným srostlými předměstí a osad, v jejichž těžišti se ocitla dřívější periferie lázeňského města. Historické jádro města se proměnilo na monofunkční lázeňskou zónu vlastněnou převážně cizinci a z pohledu místních ztratilo přitažlivost centra města. Vřídlo jako symbol počátku se postupně vytrácí z paměti místa i lidí stejně jako je místními odmítané historické jádro, coby centrum Karlových Varů. Otrubova koncepce nové vřídelní kolonády z roku 1975 byla příliš dominantní a bezohledná. Předpokládala vybourání celé řady domů a vytvoření náměstí nad přemostěnou řekou. Doba ukázala, že to byla slepá cesta. To jsou východiska, která definuje práce Andrei Šetinové i kolegů, kteří řeší stejné zadání.

Andrea v analytické fázi posbírala úctyhodné množství historických pramenů k vývoji vřídelní kolonády. Podchytila všechny vývojové fáze a různé podoby uspořádání prostoru kolem Vřídelní kolonády. Z těchto materiálů je evidentní, jak cenný zdroj informací to pro návrh představuje. Je jen škoda, že jednotlivé vývojové fáze nejsou podrobně analyzovány a ohodnoceny co přinášejí pro místo i stavbu samotnou. Možná by bylo zřejmé, co nakonec bylo východiskem pro samotný návrh. Nicméně se tento rozbor podařil alespoň pro současnou podobu kolonády, kde je rovněž navržena série opatření, které mohou současný stav vylepšit. To vnímám jako důležitý přínos práce, který může být vodítkem pro místní municipalitu, jak alespoň dočasně zachránit situaci.

Návrh nové vřídla se skládá ze tří elementů...fontána vřídla, kolonáda s pitnou kúrou a expozice v podzemí. Rozdělení na jednotlivé elementy a sestavení do kompozice je mi osobně sympatické a v zásadě navazuje na provizorní uspořádání kolonády z první poloviny 20.století. Uvolněná promenáda na nábřeží s průchozím transparentním pavilonem, který kompozičně hraje s průčelím barokního kostela působí přesvědčivě. Stejně, tak jako rytmická linie kolonády uložená do terénního zlomu, vytvářející terasu před kostelem působí čistě a suverénně. Možná vše působí čistě a suverénně až příliš. Nabízí se otázka, zdali je transparentní skleněná kostka s malým otvorem ve střeše udržitelným prostorovým vymezením divokého nespoutaného horkého vřídla, zdali není chodba kolonády až příliš puristická, zdali nechybí vnitřní struktura, tak typická pro historické kolonády. Určitě lze argumentovat, že někdy méně je více, ale to méně musí být výsledkem cílené redukce a výslednicí mnoha úvah, které v práci postrádám.

Silnou stránkou návrhu je podzemí kolonády, kde je umístěna expozice vzniku termálního vřídla. Obraz přepadávající vody z fontány v podzemním šeru může působit mysticky a může se stát působivým úvodem do tajemství koloběhu vody v přírodě a léčebné energie vřídla. Navrhuje emotivní místo, jehož zobrazení v návrhu však vyznívá až příliš obyčejně a nevtahuje pozorovatele do zamýšlené atmosféry. A to je asi můj hlavní rozpor, který v práci osobně vnímám. Práce je plná silných myšlenek a rozhodnutí, ale mnohé z nich zůstávají v rovině náznaků a kloužou po povrchu věci. Očekával bych větší zaujetí a chuť přijít věci na kloub, odkrýt svoje myšlenkové procesy, ukázat jednotlivé kroky návrhu. Klást si do cesty překážky a být důsledný při formulování závěrů. Jen tak se dobere v důsledku k úplné a homogenní práci.

Konečná grafická prezentace je stylově na úrovni, grafický jazyk je čitelný a pochopitelný. Celkově práci hodnotím jako úplnou, přehlednou, přínosnou a inspirativní. Obsahově jí nelze nic vytknout. Andrea v průběhu celého semestru pracovala svědomitě a poctivě a věřím, že její práce bude důležitým vkladem do diskuze o budoucnosti karlovarského vřídla i dobrým začátkem pro její profesní kariéru.

Projekt hodnotím známkou B-C.

Boris Redčenkov
V Praze 3. 2. 2019

